

„Danfæren“

et halvugentligt Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika,

udgivet af DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Neb.

„Danfæren“ udkommer hver Tirsdag og Fredag

Pris pr. Aargang. De forenede Stater \$1.50. Udlandet \$2.00

Bladet udsendes i Fortid.

Beskrivelse, Betaling, Adressforandring og andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Neb.

Redaktør: A. M. Andersen.

Alle Bidrag til „Danfæren“'s Indhold:

af Hænder, Korrespondancer og Artikler af enhver Art, bedes adresseres:

A. M. Andersen, Blair, Neb.

Entered at Blair Postoffice as second class matter.

Advertising Rates made known upon application.

I Tilfælde af Uregelmæssigheder ved

Modtagelsen bedes man klage til det ledende

Skribent. Skulde det ikke hjælpe, bedes

man henvende sig til „Danfæren“'s

Kontor.

Kontoret henvender sig til Holt, der

modtager i Bladet, enten for at lade hende

skrive for at lade hende modtage, bedes

de altid omtale, at de lade hende

skrive i dette Blad. Det vil være til

gavnlig.

En lille norsk Kvindeforening i

Buen Betastivon, Alta, Canada,

har iflg. „Luth.“ i Løbet af 3 Aar

tilbragt næsten \$600 til en

vordende norsk Kirke i Buen. Man

har allerede købt Byggegrund, og det

er nok Meningen, at man i en

ikke fjern Fremtid vil give sig i Lag

med at bygge Kirke.

Glem ikke, Venner, at vi skal

have mindst 500 nye Abonnenter før

Nytaaer 1911. Nu er det Tid at

arbejde for Udbredelse af gode

Blade og anden god Litteratur. Som-

merens Trængsel er væsentlig

overstaaet, og Aftenerne begynder at

blive lange, saa der er god Tid til

Læsning. Om en og anden maatte

sende Prøvenumre sendt til

Benner, saa send os blot saadanne

Navn og Adresse, saa skal

Blade indsendes.

Fortællingen „Landsbybørnene“

er saa sluttet i dette Nummer, og

næste Fredag begynder saa den

sidste Fredag omtalte nye Fortælling

„Robert“, en Overlæstelse fra

Engelsk af Past. Chr. Christensen. Om

denne skriver Past. J. M. Hansen

efter at have gennemlæst Manuskript-

et: „Vogen er god. Den vil blive

læst til Nytte og med Interesse

af unge Mennesker. Dens

Karakter er ikke storlaadede

Stikfærdige, men Overdagmennesker,

som vil gøre Virkning blandt

andre Overdagmennesker.“

Trænger til en Luther. „The

Luth.“ anfører følgende Ord

af Spaniens Forsteminister: „Der

skal der hverken antikattolik eller

rettet imod Dogmer. Vi angriber

ikke religiøse Hæle. Men hvad

er det at angribe? Men hvad

er det at angribe? Men hvad

er det at angribe? Men hvad

er det at angribe? Men hvad

er det at angribe? Men hvad

er det at angribe? Men hvad

er det at angribe? Men hvad

er det at angribe? Men hvad

er det at angribe? Men hvad

er det at angribe? Men hvad

er det at angribe? Men hvad

er det at angribe? Men hvad

er det at angribe? Men hvad

er det at angribe? Men hvad

Peter Sørensen Vig.

Trinitatis Seminarium, Blair, Nebraska.

18. Sept. 1885.—18. Sept. 1910.

I nærværende Egne Hr. Peter Vig

er født, og

og Sørensen Sind i ham og

des, Det barste hos ham blandes en

Del med noget blødt, Som „Vestervog“ til

Gavblif kan vendes.

Hr. Peter tjente Melby i Ungdom-

mens Lyst, Som Gyde til Hesperus

han vander; Den gamle Præstemand

med tre „M“er*) i sit

Bryst Satte Spor i den unge

Gydes Tanker.

I Klov Skolestue fik Peter en

Blads, — Der trillede jo

Kundskabens Bode —

og siden Foretræde i Kongens

Palads, og

Lærer i Vesterlandets Skole.

Hr. Peter Vig har taget saa

mange en Dyst For

Kristendom med Luthers

rene Lære, Han

hævede sin Klinge og

svang den med Lyst, Saa

kunde det briste eller bære.

Paa Lærestolen er nu Hr. Peter

sat, Sin første Plads

vor Kirke har ham givet,

og sidder ikke paa ham

endnu en Doktorhat, Saa

kender han vel Kravene

for Livet.

Du hujser Morten Børup, der

løb fra Bonde Gørds

— blot et eneste Eksempel

blaa flere —

Han siden „tugted“ Piste

til lærde Mænd i

„Kors“, Saa steg han

fra det mindre til mere.

og saadan er Hr. Peter fra

Præstens Gydebrødre

I Teologien bleven

Præst; Han før

passede Kvaegt i Præste-

gaardens Eng, Nu

taler han ved kirkelige

Fejter.

Den attende September i

femogtyve Aar

Hr. Peter Vig til Præst

har viet været

I Keenah, Wisconsin sin

Tjeneste han faar

af Nielsen — „den Gamle“

tituleret.

Vi ønsker dig til Lykke som

Præst og Professor, Gud

Herren til Velsignelse dig

fætte! Naar Jesus ved sin

Hand i dit Hjerte blot

ber, Vil din Gerning

bære Frugter de rette!

Ivar Marius Hansen,

Staplehurst, Neb.

En Indrømmelse — og lidt mere.

En baade mærkelig og

betydningsfuld Indrømmelse,

Kunsten betragtede, gjorde

nylig den franske Komponist,

Claude Debussy. „Der vil

altid, sagde han, være en

uhjorte Afstand mellem

Kunsten, som han virkelig

er, og som han udtrykker

sig i sin Kunst. Tag f. Eks.

Wagner, en Mand, hvis

Musik synes at være Udtryk

for en forunderlig højmodig

Sjæl, men dog til daglig

var i høj Grad urimelig

og umedgørlig. Sandt nok,

Smag. Hvordan skulde det ske? Ved

hvilke Midler? Overvej blot, hvad

et Publikum er sammensat af. Hvor

mange er der i en gjaldt Hørfel,

som forjaar Musik, eller som i det

Hele befatninger sig med den for

dens Kunstens Styld? Overordentlig

faa. Det store Hjertal, hvor

kommer det fra? Fra Kontorer,

Musik- eller i de mere bemid-

lede Tilfælde fra en Eftermiddags-

De allerfleste er trætte af Dagens

Arbejde eller Træksløshed. Og

paa slike Individer skulde man kunne

gøre dybere, alvorligere Indtryk?

Det er at forlange det umulige.

Nej, det højeste, man kan opnaa,

er at løfte nogle enkelte ud af deres

daglige Tanker: saa Pengemanden

til et Øjeblik at glemme sine

Spekulationer og Selvfølelsesmanden

sine sociale Uheld. Der maa vi

være tilfredse.

Al Kunst er usjand. Man har

maafte fortalt Dem, at Kunsten

er evig, fordi den er sand. Det er

en fejtagelse. Kunsten er den

skønneste af alle Gagne, men

dog en usjand. Man har maafte

fortalt Dem, at Kunsten er evig,

fordi den er sand. Det er en

fejtagelse. Kunsten er den

skønneste af alle Gagne, men

dog en usjand. Man har maafte

fortalt Dem, at Kunsten er evig,

fordi den er sand. Det er en

fejtagelse. Kunsten er den

skønneste af alle Gagne, men

dog en usjand. Man har maafte

fortalt Dem, at Kunsten er evig,

fordi den er sand. Det er en

fejtagelse. Kunsten er den

skønneste af alle Gagne, men dog

en usjand. Man har maafte fortalt

Dem, at Kunsten er evig, fordi

den er sand. Det er en fejtagelse.

Kunsten er den skønneste af alle

Gagne, men dog en usjand. Man

har maafte fortalt Dem, at

Kunsten er evig, fordi den er

sand. Det er en fejtagelse. Kun-

sten er den skønneste af alle

Gagne, men dog en usjand. Man

har maafte fortalt Dem, at

Kunsten er evig, fordi den er

sand. Det er en fejtagelse. Kun-